

Бахъ, Карлъ Филипъ Емануелъ — Bach, Karl Philipp Emanuel — („Хамбургския“ или „Берлинския“ Б.), род. 8 мартъ 1714 въ Ваймаръ, умр. 14 дек. 1788 въ Хамбургъ — втори синъ на Йоханъ Себ. Б.; следъ като учи

Карлъ Фил. Еман. Бахъ

право въ Франкфуртъ а/О, 1738 отива въ Берлинъ, и следъ 2 години бива назначенъ отъ Фридриха велики за неговъ камерцимбалистъ, на която длъжностъ остава до 1767, когато отива въ Хамбургъ за замѣстникъ на Телемана — като църковенъ музикадиректоръ. Противно на полифонния характеръ на музиката на своя баща, Б. пише въ монодичния стилъ, като центъра на тежестъта въ неговото творчество пада върху мелодията. Най-значителенъ е той въ своята музика за пиано, и пѣснитъ и одитъ си. Б. има дълъ въ изграждането на класическата соната, но той не е създателъ на нейната форма. Той построява цѣлата клавирна частъ върху една основна идея, но не е създателъ на тематическата работа — а само обогатява техниката на соната за пиано. Б. е билъ, като баща си, много плодовитъ — писалъ е: 52 концерта и много други пиеси — надъ 200 за пиано, много пасиони и кантати, 2

оратории, както и много пѣсни — духовни и свѣтски, които съставятъ цененъ дѣлъ въ неговото творчество. Ценно е неговото съчинение Versuch über die wahre Art, das Klavier zu spielen — („Опитъ върху истинския начинъ за свирене на пиано“) — единъ важенъ документъ за музикалната практика на XVIII в. — начинътъ на свиренето презъ това време.

Башле, Алфредъ — Baschlet, Alfred — значителенъ съвременъ, французски, оперенъ компонистъ, род. 26 февр. 1864 въ Парижъ; възпитаникъ на тамошната консерватория, получилъ „Римската премия“; отъ 1919 е директоръ на консерваторията въ Нанси. Творби: „Блѣнътъ на Суламита“; „Коледа“ — за 2 женски гласа; симфонична поема „Любовта на русалките“ — за теноръ-соло, женски хоръ и оркестръ; „Балада“ за цигулка и оркестръ; „Фиона“, „Скемо“ и „Когато камбаната зазвучи“ — лирични драми; единъ балетъ отъ танци на XVIII в. Освенъ това, оркестриралъ речитативитъ и танцитъ на „Касторъ и Полуксъ“ отъ Рамо.

Беднаржъ, Антонинъ — Bednař, Antonín — чешки диригентъ и компонистъ, род. 1896 въ Вомберкъ, ученикъ на Фр. Спилка, К. Иракъ и В. Новакъ, диригентъ на „Пѣвческото сдружение на пражкитъ учители“ и „Пѣвческото сдружение на южно-чешкитъ учители“, а като гостъ — на „Шаковата“ и „Чешката“ филхармонии. Композиции: соната за цигулка, клавирни нѣща, хорове, и много пѣсни.

Бедонъ, фр. Bedon — старото име на голѣмия барабанъ.

Бейгпайпъ, анг. Begeripe — разновидностъ на гайдата, разпространена твърде много въ Британскитъ острови.

Бейнтънъ, Едгаръ Лесли — Bainton, Edgar Leslie — английски компонистъ отъ националното направление, род. 14 февр. 1880 въ Лондонъ; ученикъ на Фран. Тейлъръ и Съръ Стандфоръ, директоръ на консерваторията въ Ню Каслъ-анъ-Тинъ. Композиции: една симфония, увертюра „Прометей“; 3 пиеси, симфонични поеми: „Pompila“ и „Paracelsus“ — за оркестръ; симфония „Предъ изгрѣвъ“ за алт-соло, хоръ и оркестръ; „Пѣсенъ на сво-